

той народъ може да е былъ оный, кого-то Греко-Латини-ти называли Унны, и основаючи ся особно на словопроизводно-то объясненіе на унскы-ты имена, и на нѣкои-си приличны работы кои-то намѣрилъ че преказвали Греко-Латини-ти за Унны-ты, а Кинези-ти за народъ-тъ Хюню, заключилъ какъ Унны-ты, несомнѣно сж были той-зи послѣдній народъ. А отъ другъ странъ Дегинъ, като че не знаилъ пакъ какъвъ особно родъ и кое сжщо племя е былъ той народъ Хюню, далъ имя-то му и на Монголы, и на Манчу, и на Татары, и на Турцы, кога-то е еднoграфически доказано отъ языкъ-тъ имъ, че тѣи народы сж съвсѣмъ различни едни отъ другы.

Сѣкы познава какъ това преизящно распространеніе на имя-то Хюню на толкова различны народы опровергава и само Дигинюво-то предположеніе; но и малка-та прилика между имена-та Унни и Хюню видися какъ не е доволна за да ны убѣди да речемъ че тѣя двѣ имена сж едно и тоже. Това исто-то ще кажемъ и за приликъ-тъ на нѣкои си обычаи или другы нѣкаквы работы, кои-то Дегинъ намѣрилъ въ Исторически-ты повѣствованія за Унны и за Хюню, зацо приличны нравы и обычаи може лесно да намѣри человекъ и мѣжду много другы варварскы народы съвсѣмъ различны помежду си происхожденіемъ. А какъ приказвали за Унны-ты че имали, като Монголы-ты, малкы очи, преплеснхтъ носъ и голѣмъ главъ, и че были безбрадни, жълти, или учърны¹⁾, и то не е ѿагко заключително, зацо такви-зи человекы всекъдѣ ся намѣрятъ. Добрѣ забѣлѣзва Шафарикъ²⁾ че това изображеніе на внѣшнія-тъ видъ народа Унскаго е было отъ части измыслено и противуесте-

1) Сидоній Аполинарь, кой-то пише това за Унны-ты (Сарм. 2. v. 245 - 252), прилага обаче послѣ (Сарм. v. 258.) чи тѣи были мъжи хубавы, и имали възраст добръ, гърды и рамена широковы, и прч.

2) Слав. древи. Кн. II. стр. 249.